

Czy przedsiębiorcy, których poprzednie zezwolenia wygasły, występując o nowe zezwolenia, muszą wносить opłatę podstawową?

Zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych udzielane jest na czas określony w formie decyzji administracyjnej. Oznacza to, że między organem administracji a przedsiębiorcą zostaje nawiązany stosunek administracyjno – prawny. W chwili wygaśnięcia stosunku ze względu na upływ terminu ważności zezwolenia, ustają wszelkie wzajemne prawa i obowiązki jego stron. W opinii PARPA brak zatem podstaw do tego by żądać od przedsiębiorcy, którego zezwolenie wygasło ze względu na upływ jego ważności, wniesienia opłaty za następne zezwolenie (nowy stosunek administracyjno – prawny), na podstawie oświadczenia o wartości sprzedaży prowadzonej w oparciu o poprzednie zezwolenie. Trzeba w tym miejscu zwrócić również uwagę na problem przerwy w prowadzeniu omawianej działalności, interpretując bowiem *a contrario* przepis art. 11[1] ust. 3 ustawy, należałoby uznać że przedsiębiorcą kontynuującym działalność, a zatem zobowiązanym do wnoszenia opłaty podwyższonej jest każdy przedsiębiorca, który kiedykolwiek wcześniej prowadził działalność na podstawie zezwolenia. Stąd przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym za przedsiębiorcę kontynuującego działalność uznaje się wyłącznie tego który prowadził ją w roku poprzednim, nie znajduje prawnego uzasadnienia. W związku z powyższym, opłatę podwyższoną wnoszą wyłącznie przedsiębiorcy korzystający z zezwolenia w trakcie okresu jego ważności.

Jednakże należy wskazać, że powyższa kwestia została odmiennie przedstawiona przez Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który w wyroku z 25 listopada 2009 r, sygn. akt. II GSK 174/09 wskazał, że *Przedsiębiorca, który w roku poprzednim prowadził sprzedaż alkoholu na podstawie zezwolenia, które wygasło, a który występuje z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia w roku następnym, powinien być traktowany jako prowadzący już działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży napojów alkoholowych.* Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu do wyroku wskazał m.in., że użyte w art. 11[1] ust. 3 ustawy sformułowanie *"dotyczy przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą w tym zakresie"* należy odnosić do przedsiębiorców, którzy w roku poprzedzającym złożenie wniosku o wydanie zezwolenia nie korzystali z takiego zezwolenia. Przy czym wskazał jednocześnie, że uzyskanie przez przedsiębiorcę nowego zezwolenia powoduje oczywiście nawiązanie nowego stosunku administracyjnego, jednakże fakt ten nie jest istotny dla wymiaru opłaty, skoro w art. 11[1] ust. 1, 4 i 5 ww. ustawy uzależniono jej określenie od prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim, a nie od wydania kolejnego zezwolenia. Opłatę podstawową określoną w ust. 2 art. 11[1] tej ustawy przewidziano jedynie, gdy przedsiębiorca rozpoczyna działalność, a więc gdy w roku poprzednim brak było tego rodzaju sprzedaży i nie można w sposób proporcjonalny ustalić tej opłaty.